

опасна, както иж мислише нез първомъз
варадъ това, като го виде вънъ отъ о-
паснотъ, побързъ да се варни, ако дай
се молеше Князъ-а да поостане малко,
но та нерачи и се върна бързата при-
дѣтето си.

И щомъ стигна, забързъ скочи отъ
калаискъ-тѫ и се затъчи въ стаіжъ-тѫ,
да Ѹто мислише да пригърне чадото си.
кое-то ѝ бъше най драгоцѣнно отъ
сички-тѣ нѣща на свѣта.

Сички-тѣ человѣци, ѿ се намѣр-
вахъ въ стаіжъ-тѫ, замръзнахъ отъ
предѣй. Маргарита нѣвѣка жалостно,
О Боже мой! сожали неїж и менъ.

Княгиня-та замръзна отъ 8жасъ,
като види лицата на сички-тѣ жълти и
развалени, и очи-тѣ имъ надѣти отъ
плачъ, а еще и Маргаритеното отчайванье
и празнѣтѫ люлкъ. Никой неможеше да
се одговори на многоразныте ѹ въпроси,